

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116201041
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3116201041.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Borisom Vittekom v spore žalobcu M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, zast. Advokátska kancelária, JUDr. Ondrej Polák, s.r.o. so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, IČO 47 248 432 proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, Bratislava, IČO 00166481 o náhradu škody takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 8,50% úroku z omeškania zo sumy 14 830,11 € od 01.12.2015 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 3 000 € a titulom náhrady škody sumu 1 618,09 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti s a žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi s a p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v hodnote 60%, o ktorej výške rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 22.01.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 14 830,11 € s 8,50% úrokom z omeškania ročne od 01.12.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Suma 14 830,11 € pozostávala z nemajetkovej ujmy v sume 13 000 € a z trov obhajoby v sume 1 830,11 €.

2. Uviedol, že uznesením ČVS ORP: 326/OEK-TN-2009 zo dňa 03.03.2009 bol stíhaný ako obvinený pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že sa M. vyhrážal, že mu vyhodí auto do vetra, vypichne mu oči, a že ho zlikviduje ak neuhradí faktúru p. B. a bude to jeho koniec, a že chce mať prachy na účte, lebo sa bude mať popíči. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, v ktorej poprel vinu zo zločinu. Sťažnosť bola zamietnutá uznesením sp. zn. 1Pv 234/2009-9 zo dňa 24.03.2009. Podrobil sa mnohým úkonom vyšetrovania a nakoniec dňa 25.01.2010 podala Okresná prokuratúra Trenčín na Okresný súd Trenčín obžalobu. Okresný súd Trenčín vydal 03.06.2011 trestný rozkaz 2T/11/2010, ktorým bol uznaný vinný zo zločinu vydierania a bol mu uložený trest odňatia slobody na dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky. Voči trestnému rozkazu podal odpor a Okresný súd Trenčín dňa 23.11.2012 vyhlásil rozsudok, ktorým ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku. Voči rozsudku podal prokurátor odvolanie, načo Krajský súd v Trenčíne uznesením vyhláseným na verejnom zasadnutí odvolanie prokurátora zamietol. Nezákonným rozhodnutím bolo v jeho prípade uznesenie o jeho trestnom stíhaní zo dňa 03.03.2009, voči ktorému podal riadny opravný prostriedok a uvedené uznesenie bolo v konečnom dôsledku vyvrátené, nakoľko bol právoplatne v trestnom konaní oslobodený.

3. Na základe týchto skutočností si uplatnil trovy obhajoby, ktoré musel zaplatiť svojmu obhajcovi N.. B. C., v celkovej výške 1 830,11 €, ktoré špecifikoval v priloženej listine a z ktorých ku dňu spisania žalobného návrhu uhradil sumu 740 €. Ku dňu spisania žalobného návrhu si celý záväzok voči obhajcovi nesplnil, nakoľko nemal naň peniaze.

4. Zároveň sa domáhal nemajetkovej ujmy v sume 13 000 €, ktorú dovodil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva, nie je v jeho prípade dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, ktorá mu vznikla v súvislosti s trestným stíhaním. V minulosti nebol odsúdený, nebol trestne stíhaný a ani sa nedopustil žiadneho protispoločenského konania. Mal dobrú povesť a spoločnosť ho vnímala ako poctivého a čestného človeka. V čase zahájenia trestného stíhania mal 20 rokov, chcel si nájsť partnerku oženiť sa a mať deti. Mal zamestnanie a hľadal perspektívu pre profesionálne uplatnenie do budúcnosti. Vzniknutú ujmu pokladá za závažnú. Od okamihu predvedenia na políciu a vznesenia obvinenia až do právoplatného skončenia trestnej veci bol v neustálom napätí, strese, neistote a strachu. Trestné stíhanie trvalo takmer päť rokov, čo pokladá vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane dlhú dobu. Musel čeliť pochybnostiam zo strany vlastnej rodiny, kolegov a nadriadených v zamestnaní a zo strany spoluobčanov v obci. Bol obvinený pre zločin vydierania, ktorý spoločnosť a bezprostredné okolie mimoriadne odsudzuje a zavrhuje. Pokiaľ nebol právoplatne oslobodený okolie ho považovalo za potencionalného zločincina a správalo sa k nemu nedôverčivo. Dokonca ani samotné oslobodenie nezmylo jeho vinu a niektorí ľudia vyslovujú o ňom pochybnosti v tom smere, že boh vie ako to v skutočnosti bolo. Pod tlakom trestného stíhania bol neustále v strese a napätí. Pracoval ako robotník na cestách na vodorovnom značení ciest. Ide o prácu, ktorá vyžaduje maximálne sústredenie, aby sa nedopustil pri nej chyby, a ktorá sa vykonáva na verejných cestách za plnej premávky. Jeho zlyhanie by malo vážne následky. Práve v období trestného stíhania sa oženil a narodilo sa mu dieťa. Rodina jeho manželky mala veľkú pochybnosť a mal s tým aj dosť trápenie. Skutočnosť trestného stíhania sužovala jeho manželku a najbližšiu rodinu, kde bola stiesnená atmosféra. Počas trestného stíhania sa musel, mnohokrát dostaviť a cestovať na výsluch k orgánom činných v trestnom konaní. Vynechával pracovné zmeny, tratil na zárobok mal cestovne a ďalšie výdavky, ktoré nedali konkrétne vyčíslieť ani uplatniť.

5. Uviedol, že nárok uplatnil dňa 05.05.2015 žiadosťou, ktorú adresoval Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti SR, ktorá ju postúpila podaním zo dňa 20.05.2015 na generálnu prokuratúru, ktorá ju postúpila naspäť na Ministerstvo spravodlivosti, pričom preposielanie medzi týmito orgánmi pokračovalo aj ďalšími prípismi. Výsledok predbežného prerokovania bol taký, že žalovaná sa jeho žiadosťou vecne nezaoberala a neuhradila mu žiadnu sumu.

6. Žalobca označil nasledovné dôkazy - listiny: špecifikáciu trov obhajoby, kópiu technického preukazu a kópiu benzínových bločkov, príjmové pokladničné doklady, list Ministerstva spravodlivosti z 20.05.2016, z 05.06.2015, z 02.07.2015, list generálnej prokuratúry -z 01.06.2016, z 22.06.2015, žiadosť o náhradu škody, spis Okresného súd Trenčín č.k. 2T/11/2010, výsluch N., poštový poukaz, potvrdenie o transakcii.

7. Žalovaná uviedla, že výsledky prípravného konania jednoznačne odôvodňovali postavenie žalobcu pred súd, čo je podporené aj tým, že súd obžalobu prijal, neodmietol ju ako nezákonnú a ani trestné stíhanie nezastavil a z toho je zrejmé, že všetky úkony v prípravnom konaní boli vykonané v súlade s právnymi predpismi. Navyše žalobca sa v prípravnom konaní doznal, že počas troch telefonátov, ktoré mal s M. U. mu vulgárne nadával a uviedol, že ak to neuhradí bude to jeho koniec. Vzhľadom k jeho zlosti sa nevedel vyjadriť, či sa mu vyhrážal vyhodnením auta do vzduchu prípadne jeho zabitím. Telefonáty boli potvrdené svedeckými výpoveďami. Žalobca svoje konanie oľutoval a M. U. sa ospravedlnil. Až následným dokazovaním bol žalobca oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

8. Konštrukcia žalobcu, že ide o nezákonné uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia neobstojí, nakoľko ide o zákonný postup upravený trestným poriadkom, pričom v trestnom konaní boli už v čase jeho začatia zabezpečené dôkazy, ktoré žalobcu zo spáchania skutku usvedčovali ako aj tie, ktoré ho z neho vyvíňovali. Vzhľadom na oslobodenie nemožno automaticky považovať uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné, nakoľko to nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Tento zákon z tohto dôvodu nepriznáva uzneseniu o vznesení obvinenia status nezákonného rozhodnutia. Uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal, a že ho spáchal obvinený, a že je trestným činom. Pravdepodobnosť spáchania skutku bola preukázaná už v čase začatia trestného

stíhania, v čase zamietnutia sťažnosti ako i v čase podania obžaloby. V danej veci nie je splnený už jeden z troch predpokladov náhrady škody, a to podmienka nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu. Trestné stíhanie bolo vedené legitímne, pričom štátu nemožno uprieť legitímny záujem na vedení trestného stíhania proti konkrétnej osobe, ak je tu dôvodné podozrenie zo spáchanie trestného činu. Názor, že oslobodenie obžalovaného spod obžaloby automaticky má za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia bol prelomený nálezom Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 163/2013-50.

9. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, nie je ničím preukázaná príčinná súvislosť medzi vydanými rozhodnutiami a zhoršením jeho sociálnych väzieb v osobnom a rodinnom živote. Uvedené subjektívne pocity sú na preukázanie nároku absolútne nepostačujúce a irelevantné. Žalobca ničím konkrétnym nepreukázal, že sa zhoršil jeho zdravotný stav. Ani zo súvisiacich oslobodzujúcich rozhodnutí nevyplýva, že by oba súdy vytkli prokuratúre nedostatočný a nezákonný dozor v rámci prípravného konania či spochybnili zákonnosť a dôvodnosť podanej žaloby. Orgány prokuratúry nedisponujú oprávnením rozhodnúť o nevine obžalovaného, na rozdiel od súdu, a to v prípade, ak nie sú schopné dostatočne ustáliť vinu obžalovaného na trestnom čine obsiahnutom v obžalobe prokurátora.

10. Žalovaná ako dôkazy označila výsluch žalobcu a oboznámenie trestného spisu sp. zn. 2T/11/2011.

11. Na pojednávaní dňa 23.02.2018 zobral žalobca žalobu v časti, ktorou sa domáhal úroku z omeškania späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež "CSP"), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 8,50% úrokov z omeškania zo sumy 14 830,11 € od 01.12.2015 do zaplatenia späť, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

14. Súd vykonal dokazovanie špecifikáciou trov obhajoby, kópiou technického preukazu a kópiami benzínových bločkov, príjmovými pokladničnými dokladmi, listom Ministerstva spravodlivosti z 20.05.2016, z 05.06.2015, z 02.07.2015, listom generálnej prokuratúry -z 01.06.2016, z 22.06.2015, žiadosťou o náhradu škody, spisom Okresného súd Trenčín č.k. 2T/11/2010, výsluchom žalobcu, N. F., I. F., D. B., poštovým poukaz, potvrdenie o transakcii, pričom výsluch svedka Z. B. nevykonal, nakoľko žalobca tento návrh zobral späť a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

15. Zo zápisnice o trestnom oznámení podaného M. U. zo dňa 27.02.2009 s dodatkom zo dňa 02.03.2009 vyplýva, že M. U. podal trestné oznámenie nakoľko, dňa 27.02.2009 obdržal telefonát z utajeného čísla, ktorým mu volajúci oznámil, že či mu ešte nevyletelo auto do vzduchu, že mu vypichne oči, a že pokiaľ nezaplatí faktúru p. B. tak bude posledný koho v živote uvidí a že sa nedožije rána. Ďalší telefonát mal dňa 02.03.2009, ktorým mu oznámil, že ak neuhradí faktúru tak, že sa nedožije rána, že mu vyhodí auto do vzduchu, vypichne mu oči, a že ho zlikviduje.

16. Uznesením ČVS:ORP-326/OEK-TN-2009 zo dňa 02.03.2009 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko neznáma osoba sa mala M. U. vyhrážať telefonicky tým, že mu vyletí auto do vzduchu a vypichne mu oči ak nezaplatí p. B. a že bude posledný koho uvidí a že sa neodžije rána a že sa má do hodiny spojiť s p. B. a vyplatiť mu peniaze, a že pokiaľ tak neurobí do rána, že ho zlikviduje. A že nestotožnená osoba sa opätovne vyhrážala M. U., že mu vyhodí auto do vzduchu a že mu vypichne oči a zlikviduje ho, ak neuhradí faktúru a bude to jeho koniec a že chce mať peniaze na účte do 24 hodín, lebo sa bude mať popíči.

17. Uznesením ČVS:ORP-326/OEK-TN-2009 Jv zo dňa 03.03.2009 bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 02.03.2009 okolo 11.00 sa počas troch telefonátov vyhrážal M. U., že mu vyhodí auto do vetra, že mu vypichne oči, a že ho zlikviduje, ak neuhradí faktúru p. B. a bude to jeho koniec a že chce mať prachy do 24 hodín na účte, lebo sa bude mať popíči.

18. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť zo dňa 06.03.2009, kde poprel spácha zločinu dávaného mu za vinu, poprel že by sa mu vyhrážal alebo ho vydieral, ktorá bola uznesením č.k. 2Pv 234/2009 zo dňa 24.03.2009 zamietnutá, nakoľko nebola dôvodná. Žalobca si v predmetnej trestnej veci zvolil obhajcu JUDr. B. C., čo dokladá plnomocenstvo zo dňa 06.03.2009.

19. Uznesením ČVS:ORP-326/OEK-TN-2009 Jv zo dňa 29.06.2009 bolo vznesené obvinenie voči Z. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 27.02.2009 sa počas dvoch telefonátov vyhrážal M. U., že mu vyletí auto do vzduchu, že mu vypichne oči, ak nezaplatí p. B., ktorému dlhuje peniaze, a že bude posledný koho v živote uvidí, a že nedožije rána, ako aj že sa má do hodiny spojiť s p. B. a vyplatiť mu peniaze, a ak tak neurobí bude sa mať popíči.

XX. Z. B. si v predmetnej trestnej veci zvolil obhajcu N.. B. C., čo dokladá plnomocenstvo zo dňa 06.07.2009. Z oznámenia o prevzatí obhajoby vyplýva, že Z. B. dňa 01.04.2010 vypovedal N.. B. C. plnú moc a ustanovil si za obhajcu N.. N. Y., čo dňa 08.04.2010 oznámil súdu takisto N.. B. C..

21. Zo zápisnice o výsluchu žalobcu ako obvineného zo dňa 03.03.2009 na útvare Policajného zboru v Dubnici nad Váhom vyplynulo, že žalobca bol jedenkrát súdne trestaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a jeho čistý príjem bol 14 000,-Sk. Vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie žalobca uviedol, že celá vec sa stala tak ako bola uvedená v uznesení o jeho trestnom stíhaní až na drobné zmeny. K tomu trestnému činu priznáva, vzhľadom na to, že jeho zamestnávateľovi p. B. nebola vyplatená faktúra jeho objednávateľom bol nahnevaný a dňa 02.03.2009 zavolať M. U. a uviedol mu, že mu nadával, pričom uviedol, že ak neuhradí faktúru bude to jeho koniec, že sa bude mať popíči. To, že mu vyhodí auto do vetra prípadne ho zabije si však nepamätal. Ak sa mu tak vyhrozil je mu to veľmi ľúto.

22. Z odpisu registra trestov žalobcu vyplýva, že v roku 1999 bol odsúdený pre trestný čin Výtržníctva a úmyselné ublíženie na zdraví- odsúdenie bolo zahladené, v roku 2003 bol odsúdený pre trestný čin Marenie výkonu úradného rozhodnutia, nakoľko vykonával činnosť ktorá mu bola zakázaná - odsúdenie bolo zahladené, v roku 2005 bol odsúdený pre výtržníctvo v spolupáchateľstva - odsúdenie bolo zahladené. Počas trestného konania pre iné skutky nebol trestne stíhaný.

23. Zo správy mestskej polície Považská Bystrica zo dňa 12.03.2009 vyplýva, že žalobca nebol z ich strany riešený za priestupky a ani neevidujú na neho žiadne oznámenia.

24. Zo správy Obvodného úradu Považská Bystrica zo dňa 12.03.2009 ako i zo dňa 21.12.2009 vyplýva, že žalobca nimi nebol priestupkovo riešený.

25. Zo správy ÚPSVaR vyplýva, že žalobca bol od 21.01.2009 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom sa jedná o prvú evidenciu v predmetnom období, t.j. od 01.01.2008.

26. Zo potvrdenia ÚPSVaR vyplýva, že žalobca bol od 01.11.2007 poberateľom dávky v hmotnej núdzi.

27. Zo správy o povesti z obce Papradno vyplýva, že im rodinné či majetkové pomery žalobcu nie sú známe. Obec so žalovaným neriešila žiadny spor.

28. Zo správy o povesti Mestského úradu Považská Bystrica vyplýva, že žalobca bol riešený v roku 2004 za porušenie dopravného označenia.

29. Z podania Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný nepoberal dôchodkové dávky, dávky v nezamestnanosti, úrazové dávky, a že bol prihlásený do registra poistencov od 15.11.2007 do 15.09.2009 u zamestnávateľa N. S..

30. Z trestného rozkazu č.k. 2T/11/2010-197 zo dňa 03.06.2011 vyplýva, že ním bol žalobca uznaný za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe pre trestný čin vydierania a bol odsúdený na trest odňatia slobody v dĺžke 2 roky s podmieneným odkladom na 2 roky. Voči uvedenému trestnému rozkazu podal obhajca žalobcu odpor.

31. Žiadosťou o zmenu termínu hlavného pojednávania určeného na deň 23.05.2012 požiadal obhajca žalobcu o zmenu termínu.

32. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 22.06.2012 vyplýva, že trvalo od 08.30 do 11.20 a účastnil sa ho aj obhajca žalobcu.

33. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 19.09.2012 vyplýva, že trvalo od 10.30 do 12.30 a účastnil sa ho aj obhajca žalobcu.

34. Žiadosťou o odročenie pojednávania zo dňa 15.10.2012 požiadal zástupca obžalovaného Z. B. o odročenie pojednávania stanoveného na 24.10.2012, v dôsledku čoho bolo hlavné pojednávania dňa 24.10.2012 odročené na 23.11.2012, pričom prítomný na odročenom pojednávani bol aj zástupca žalobcu N. B. C..

35. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 23.11.2012 vyplýva, že trvalo od 11.00 do 14.00 a účastnil sa ho aj obhajca žalobcu a bol na ňom vyhlásený oslobodzujúci rozsudok, voči ktorému podal prokurátor odvolanie.

36. Z rozsudku č.k. 2T/11/2010-243 zo dňa 23.11.2012 vyplýva, že žalobca bol zo žalovaného skutku oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Žalobca na hlavnom pojednávani uviedol, že v rozčúlení telefonoval poškodenému, aby mu vyplatil peniaze, pričom mu dosť vulgárne nadával do darebákov a aj škaredšie, ale vôbec sa mu nevyhrážal.

37. Verejné zasadnutie o odvolaní sa konalo dňa 19.11.2013 v Trenčíne od 11.30 do 12.10, pričom odvolanie prokuratúra bolo zamietnuté. Zasadnutia sa účastnil aj obhajca žalobcu.

38. Z uznesenia č.k. 2To/36/2013-274 zo dňa 19.11.2013 bolo zamietnuté odvolanie prokurátora, pričom odvolací súd uviedol, že nebolo preukázané, že sa obžalovaní dopustili skutku a uviedol, že v prípade pochybností musí súd postupovať v prospech obžalovaného, pričom je nutné uviesť, že vzhľadom na dôkaznú situáciu u obžalovaného F. dokonca pretrváva pochybnosť, či sa skutok (vyslovenie vyhrážok) vôbec stal, čo by odôvodňovalo priaznivejšie ustanovenie oslobodení. Výrok Okresného súdu Trenčín však zmeniť nemohol, nakoľko odvolanie podal iba prokurátor.

39. V prípravnom konaní bol ďalej dňa 22.04.2009 vykonaný výsluch svedka I. trvajúci od 13.00 do 14.47 v S. O. N., ktorého sa účastnil obhajca žalobcu.

40. Dňa 20.05.2009 bol vykonaný výsluch svedka B. trvajúci od 13.55 do 14.20 v S. nad D., O. N., ktorého sa účastnil obhajca žalobcu.

41. Dňa 16.07.2009 bol vykonaný výsluch svedkyne F. trvajúci od 10.40 do 11.15 v S. nad D., O. N., ktorého sa účastnil obhajca žalobcu. Dňa 16.07.2009 bol vykonaný výsluch svedka B. trvajúci od 13.50 do 14.50 v S. nad D., O. N., ktorého sa účastnil obhajca žalobcu. Dňa 16.07.2009 bol vykonaný výsluch svedka B. trvajúci od 13.50 do 14.50 v S. nad D., O. N., ktorého sa účastnil obhajca žalobcu. Dňa 16.07.2009 bol vykonaný výsluch obvineného trvajúci od 9.15 do 10.28 v S. nad D., O. N., ktorého sa účastnil obhajca žalobcu.

42. Dňa 08.01.2010 bola vykonaná konfrontácia trvajúca od 08.30 do 8.50 v Dubnici nad Váhom, Ulica Jesenského, ktorého sa účastnil obhajca žalobcu. Dňa 08.01.2010 bola vykonaná konfrontácia trvajúca od 10.35 do 10.55 v Dubnici nad Váhom, Ulica Jesenského, ktorého sa účastnil obhajca žalobcu.

43. Dňa 12.01.2010 od 9.00 do 10.30. sa uskutočnilo preštudovanie spisu, ktorého bol prítomný obhajca žalobcu.

44. Žalobca na výsluchu uviedol, že pracuje od 18 - 20 rokov svojho života, obvinenie ho v jeho skromnom živote zbrzdilo a skomplikovalo. Rok pred ním riešil bývanie chcel si kúpiť byt. V období stíhania mal svadbu v roku 2010 a narodil sa mu syn. Do vznesenia obvinenia pracoval ako robotník na živnosť a v práci potom začali naňho inak pozerat'. Po 4 mesiacoch od vznesenia obvinenia sa zamestnal na plný úväzok v spoločnosti SATES, kde robil dopravné značenia. Uviedol, že živnosť ukončil

a zamestnal sa preto, lebo to bola preňho väčšia istota, mal záujem si kúpiť byt a preto zamestnanie prestavovalo väčšiu istotu, nakoľko ako aj z trestnej veci vyplynulo nebyval niekedy v živnosti vyplácaný. Na hypotéku potreboval stabilný príjem i keď lepší príjem dosahoval na živnosť. K mesiacu november 2017 mal s priateľkou vzťah približne 13 rokov. V spoločnej domácnosti žijú spolu asi od roku 2010, keď kúpil byt. Uviedol, že žil neustále trestným stíhaním, ale v práci žiadnu nehodu nespôsobil. V súkromnom živote uviedol, že manželka bola počas trestného stíhania nervózna, ale nič proti nemu nevykonala, nemohla sa sústrediť na vlastnú rodinu, nakoľko bola v neistote. Ľudia na dedine sa ho začali strániť, čo pociťoval tak, že sa s ním nebavili. Uviedol, že mu hovorili, že je mafián a vydierač, ale bolo to tak, že sto ľudí sto chutí, niektorí keď im povedal za aký skutok je stíhaný sa ho stránili, niektorí chápali. V súvislosti s predchádzajúcimi odsúdeniami uviedol, že obec v ktorej býval reagovala na jeho odsúdenia zle a ľudia sa ho stránili a cestu späť si k nemu nenašli. S terajšími susedmi má dobré vzťahy im sa to vysvetliť dalo, ale v celej dedine budú natrvalo pochybnosti. Informáciu, že ho ľudia na dedine odsudzujú má od známych, nakoľko ľudia na dedine si povedia všetko. Vo firme G. už ďalej nepracuje, nakoľko dal výpoveď a išiel pracovať do Nemecka, kde pracuje ako stavbár na živnosť. Manželka sa s ním nerozvedla, neodstáhovала sa a ani nepodala žiadosť o rozvod. Zdravotný stav má dobrý, ale v práci je v strese. V práci sa zaňho, keďže obvinenie mu nerobilo dobré meno musel prihovoriť jeho svokor, ktorý tam robil stavbyvedúceho inak by letel. Skutok nebol zverejnený v médiách ani v rozhlase, ale nakoľko žije na dedine so 600 obyvateľmi, každý sa o všetkom dozvedel.

45. Svedok I. F., uviedol, že žalobca je jeho sused, bývajú v spoločnej novej bytovke. Uviedol, že v dedine, kde žijú sa začali šíriť informácie, že sa niekomu vyhrážal a že vyzerá ako výpalník. Po tejto informácii ho len pozdravil, pričom dovtedy mali kamarátske vzťahy chodili grilovať, následne sa mu vyhýbal. Odbehol preč alebo odišiel. Informácie o žalobcom oslobodení zo skutku uviedol, že už má o ňom svoju víziu. Po oslobodení s ním žalobca komunikoval snažil sa o to, ale s takým človekom, nechce nič mať. Z manželkou žalobcu má klasicky vzťah. O jeho predchádzajúcich stíhaniach nemal informácie. Informáciu o jeho trestnom stíhaní získal tak, že sa začala šíriť po dedine a aj na hasičskej súťaži k ním pristúpil jeden pán, že či, že v bytovke majú kriminálnika. Uviedol, že z bytu chodili hádky, avšak nevie o čom sa žalobca s manželkou hádali. V súčasnosti sa ľudia z bytovky zo žalobcom už aj sem tam porozprávajú.

46. Manželka žalobu uviedla, že sa zosobášili s manželom 11.09.2010 a dieťa sa im narodilo 14.02.2011. Uviedla, že v čase trestného stíhania sa brali z dôvodu, že otehotnela. Bola na pochybách či skutok je pravdivý alebo nie. Vzťahy s manželom mali napäté. Okolie aj ona sama manžela spochybňovali, nakoniec je rada, že je oslobodený, lebo nevie, čo by robila s dieťaťom, ak by bol odsúdený. Vzťah sa manželom majú od roku 2005-2006, bývali vedľa seba na sídlisku v Považskej Bystrici. Príčiny hádok uviedla, že manžel bol nervózny, nakoľko bol trestne stíhaný. Informáciu o predchádzajúcich trestných stíhaniach manžela nemala. Rodina, keď zistila, že manžel je trestne stíhaný, sa jej pýtali, či si ho chce vziať a aj okolie kde bývajú, ju začalo len zdravieť a už sa ani neporozprávali ako predtým. Do začatia trestného stíhania mala manžel dobrú povest'. Ďalej uviedla, že si myslí, že by si skôr manžela nevezala, ak by nečakali dieťa. Po oslobodení manžela bola svedkyňa šťastná a vzťahy sa skľudnili. Uviedla, že novú prácu manželovi vybavil otec svedkyne. O trestnom stíhaní manželka vedela od počiatku. Uviedla, že sa snažila veriť v nevinu manžela, aj keď samozrejme to nebolo 100%, nakoľko pochybnosti vždy boli. Aj pred trestným stíhaním sa hádali, avšak nie tak často, na manželovi bolo vidieť, že je nervózny. So žalobcom bývajú od roku 2009, kedy sa nastáhovali do bytovky v Stupnom bolo to na jeseň 2009, dovtedy spolu nebyvali. Počas trestného stíhania sa so susedmi maximálne pozdravili. V súčasnosti vzťahy so susedmi aj s pánom F. svedkyňa označila za dobré. Uviedla, že s manželom sa susedia už rozprávajú aj spolu grilujú - približne 2 roky.

47. Svedok D. B., brat manželky žalobcu uviedol, že v čase začatia trestného stíhania pracoval so žalobcom ako živnostník. Uviedol, že trestné stíhanie bol pre žalobcu a jeho rodinu veľký šok. Predvolávali ich na vyšetrovanie a posudzovali ich ako nejakých vrahov. Uviedol, že v práci sa ani teraz žalobca nesústredí robí hlúposti, ktoré by normálne nerobil. Keď sa s ním dá od reči uvádza, že ho trápi trestné stíhanie. Uviedol, že v medzi žalobcom a jeho sestrou boli témy, či je rozumné uzatvárať manželstvo, nakoľko hrozilo možné odsúdenie žalobcu. Uviedol že v súvislosti s trestným stíhaním sa s ním bavili žalobcovi susedia, že či skutok spáchal a či ho poznajú tak dobre, ako si mysleli.

48. Žalobca, ako vyplýva z príjmových pokladničných dokladov, z potvrdenia z internetbankingu a z poštového poukazu, zaplatil svojmu obhajcovi v trestnom konaní trovy obhajoby platbami zo dňa

27.02.2009 vo výške 300 €, zo dňa 16.07.2009 vo výške 100 €, zo dňa 17.04.2012 vo výške 100 €, zo dňa 17.09.2012 vo výške 50 €, zo dňa 22.10.2013 vo výške 100 €, zo dňa 19.04.2014 vo výške 90 €, dňa 04.01.2018 vo výške 500 €, dňa 22.02.2018 vo výške 590,11 €, t.j. celkovo uhradil sumu 1830,11 € za trovy obhajoby svojmu obhajcovi.

49. Z technického preukazu vyplýva, že priemerná spotreba vozidla obhajcu slúžiaceho na cestu na úkony súvisiace s trestným konaním bola 6,8 l benzínu. Z pokladničných bločkov vyplýva, že dňa 14.04.2009 nakúpil obhajca benzín v hodnote 1,034 €/l, dňa 01.05.2009 v hodnote 1,029 €/l, dňa 08.07.2009 v hodnote 1,169 €/l, dňa 03.11.2009 v hodnote 1,180 €/l, dňa 21.06.2012 v hodnote 1,546 €/l, dňa 14.08.2012 v hodnote 1,534 €/l, dňa 09.11.2012 v hodnote 1,534 €/l a dňa 25.11.2013 v hodnote 1,440 €/l. Nakoľko posledný úkon bol vykonaný dňa 19.11.2013, súd nemohol vychádzať z bločku zo dňa 25.11.2013, a preto vychádzal z údajov Štatistického úradu, ktorý však za 47. týždeň (18. 11. 2013 - 24. 11. 2013) stanovoval zhodnú priemernú cenu benzínu v sume 1,440 €/l.

50. Dňa 13.05.2015 požiadal žalobca Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku pozostávajúceho zo sumy 13 000 €, ako nemajetkovej ujmy a zo sumy 1 830,11 € z trov obhajoby, čo dôvodil zhodne s obsahom žaloby. Uvedená žiadosť bola postúpená na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Žalovaná v rámci požadovanej náhrady škody neuhradila žalobcovi žiadnu sumu.

51. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

52. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

53. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

54. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

55. Podľa § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

56. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

57. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

58. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

59. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

60. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

61. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

62. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.⁹⁾Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

63. Podľa § 189 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona (ďalej len "Tr. zák."), kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

64. Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (ďalej tiež "Vyhlášky") v znení do 30.6.2013, výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len "výpočtový základ").

65. Podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky v znení od 1.7.2013, výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len "výpočtový základ").

66. Podľa § 1 ods. 4 Vyhlášky v znení od 1.7.2013, výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

67. Podľa § 12 ods. 3 písm. b) Vyhlášky, pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu.

68. Podľa § 13 ods. 3 Vyhlášky v znení účinnom do 31.5.2010, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 20%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

69. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), c) Vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd alebo iné orgán vo veci samej, účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, 4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín;

70. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za

každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

71. Podľa § 16 ods. 4 Vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy,5) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

72. Podľa § 17 ods. 1 Vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

73. Podľa § 17 ods. 2 Vyhlášky, ak sa cesta podľa odseku 1 týka vykonania úkonov pre viacerých klientov, výška náhrady určená podľa odseku 1 sa pomerne rozdelí medzi jednotlivých klientov.

74. Podľa § 20b Vyhlášky, za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júnom 2010, patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

75. Podľa § 20c Vyhlášky, za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

76. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z., náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz").

77. Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 283/2002 Z.z., cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky,

78. Podľa § 7 ods. 9 zákona č. 283/2002 Z.z., výsledná suma základnej náhrady sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor. Výsledná suma náhrady za spotrebované pohonné látky vypočítaná podľa odsekov 4 až 8 sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

79. Ako vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú spôsobenú nezákonným rozhodnutím a ako vyplýva z § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá aj za nemajetkovú ujmu, ktorá v súvislosti s nezákonným rozhodnutím vznikla. V zmysle § 18 ods. 1 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje škoda, za ktorú zodpovedá štát v súvislosti s nezákonným rozhodnutím aj trovy právneho zastúpenia. V tomto konaní si žalobca uplatňuje jednak nemajetkovú ujmu v peniazoch a jednak škodu za trovy právneho zastúpenia. Osobou, ktorá má právo na náhradu škody ako i nemajetkovej ujmy je v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ten komu škoda a ujma vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, avšak za predpokladu, že podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok.

80. Spoločnými podmienkami, ktoré musia byť splnené pre priznanie náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sú existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou a medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmu.

81. Judikátorne bolo dovodené, že v prípade trestného stíhania je nezákonným rozhodnutím uznesenie o vznesení obvinenia za predpokladu, že bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. V danom prípade je existencia tohto nezákonného rozhodnutia nepochybná, nakoľko voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie uznesením č.k. ČVS:ORP-326/OEK-TN-2009 Jv zo dňa 03.03.2009. V uvedenej veci bol žalobca oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/11/2010-243 zo dňa 23.11.2012, ktorý sa stal právoplatným dňa 19.11.2013, keď odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku bolo odvolacím súdom uznesením č.k. 2To/36/2013-274 zo dňa 19.11.2013 zamietnuté. V prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby je tak daná zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, t.j. uznesením o vznesení obvinenia výsledkom tohto

trestného konania - oslobodením. Ide o zodpovednosť objektívnu, pričom podstatným pre posúdenie rozhodnutia za nezákonné je tu výsledok trestného konania, avšak nie to, že samotné vydanie uznesenia o vznesení obvinenia bolo vydané v súlade s podmienkami, ktoré stanovuje Trestný poriadok. Pre poskytnutie náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v prípade nezákonného rozhodnutia musí byť splnená aj negatívna podmienka stanovená v § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z., a to, že poškodený využil riadny opravný prostriedok proti tomuto nezákonnému rozhodnutiu (i keď judikatúra sa už v niektorých prípadoch od nutnosti splnenia tejto podmienky odkláňa). V danej veci žalobca splnil aj túto podmienku, nakoľko proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č.k. 2Pv/234/2009-9 zo dňa 24.03.2009.

82. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS. 163/2013). Ako však bolo uvedené vyššie zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie či porušenie právnej povinnosti konkrétnym orgánom verejnej správy. Teda aj keď trestné stíhanie sa v čase, keď bolo vedené sa javilo ako zákonné v súlade s ustálenou judikatúrou ho treba považovať za nezákonné, pretože sa uplatňuje fikcia nezákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania práve v dôsledku právoplatného oslobodzujúceho rozsudku. V danej veci žalovaný uviedol, že žalobca sa ku skutku doznal. Je pravdou, že žalobca vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že celá vec sa stala tak ako je uvedené v uznesení obvinenia, avšak uvedenú vetu nemožno vytrhávať z jeho výpovede, ale treba ju dať do súvislosti so všetkým, čo žalobca vypovedal. Žalobca totiž ďalej pokračoval, že sú tu drobné zmeny. Tieto drobné zmeny ako uvádza žalobca, osoba neznalá práva, totižto vôbec drobnými neboli, nakoľko podstatou trestného činu, pre ktorý bol žalobca stíhaný je ako na to poukázal aj Krajský súd v uznesení, ktorým odvolanie prokurátora zamietnuté "vyslovenie vyhrážok", teda nútenie iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, aby niečo konal. Tieto vyhrážky uvedené v skutkovej vete obvinenia, a to vyhodenia auta do vzduchu vypichnutie očí, likvidácie poškodeného žalobca vôbec na výsluchu neuviedol, práve naopak uviedol, že si nepamätá či mu v zlosti uviedol, že mu vyhodí auto do vzduchu alebo či ho zabije. Uviedol, že mu povedal, že sa bude mať popíči resp. e to bude jeho koniec, čo však nemožno kvalifikovať ako spáchanie trestného činu, nakoľko tieto slová vôbec nemuseli predstavovať násilie, či spôsobenie inej ťažkej ujmy, čo nakoniec potvrdil aj oslobodzujúci rozsudok, ktorým je súd viazaný v zmysle § 6 ods. 1 posledná veta zákona č. 514/2003 Z.z.

83. Ďalšou podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu vrátane práva žalobcu na uhradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch je existencia škody a vznik nemajetkovej ujmy. Škodou rozumieme zníženie majetku, ku ktorému by nebyť nezákonného rozhodnutia nedošlo. V konaní bolo preukázané, že žalobca uhradil svojmu obhajcovi aj v priebehu tohto konania sumu 1 830,11 € ako trov obhajoby. Teda došlo k zníženiu majetku žalobcu. Nakoľko išlo o trovy obhajoby v trestnom konaní, z ktorého si žalobca uplatňuje náhradu škody je daná aj príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, nakoľko nebyť obvinenia žalobcu, ten by nemusel vynaložiť náklady na obhajobu. Z uvedeného vyplýva, že základ nároku na náhradu škody spočívajúcej v uhradených trovách obhajoby je daný, nakoľko tu je nezákonné rozhodnutie, vznik škody - zmenšenie majetku, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, podanie riadneho opravného prostriedku proti tomuto nezákonnému rozhodnutiu ako i uplatnenie nároku u štátu. Nakoľko základ nároku na náhradu škody je daný je možné pristúpiť k jej vyčísleniu. Nakoľko žalobca má nárok aj na náhrady škody spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, súd vychádzal z vyčíslenia trov obhajoby žalobcu, ktoré si uplatnil v špecifikácii trov obhajoby.

84. Žalobca na ochranu svojich záujmov v trestnom konaní uzavrel s obhajcom N.. B. C. mandátnu zmluvu. Žalobca si uplatňuje voči štátu aj trovy konania vo výške 1 830,11 eur, ktoré mu vznikli v trestnom konaní v súvislosti s jeho obhajobou. V súvislosti s náhradou trov konania ide o zásadu, že sa priznáva len náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom za účelom náhrady škody sa vychádza z tarifnej odmeny advokáta (§ 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.).

85. Z obsahu spisu plynie, že voči žalobcovi bolo uznesením sp. zn. ČVS:ORP-326/OEK-TN-2009 z 3.3.2009 vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu hrozil trest odňatia slobody od dvoch do šiestich rokov. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) Vyhlášky je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna osmina výpočtového základu.

86. Pokiaľ ide o výpočtový základ pre úkony vykonané do 30.6.2013, je ním priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (rok 2009 vo výške 695,41 eur, rok 2010 vo výške 721,40 eur, rok 2012 vo výške 763 eur). Za jeden úkon právnej služby vykonaný dňa 19.11.2013 - účasť na verejnom zasadnutí, je výpočtovým základom priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, t.j. vo výške 695,41 eur.

87. Základná sadzba tarifnej odmeny za rok 2009 je vo výške 86,93 eur (695,41/8), za rok 2010 vo výške 90,17 eur (721,40/8), za rok 2012 vo výške 95,37 Eur (763/8) a za rok 2013 vo výške 86,93 eur (695,41/8).

88. Obhajca mal takisto nárok na režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky vo výške 1/100 výpočtového základu. Výška režijného paušálu tak za rok 2009 bola v sume 6,95 €, za rok 2010 v sume 7,21 €, za rok 2012 v sume 7,63 € a za rok 2013 v sume 7,81 €.

89. Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Náhrada za stratu času za každú aj začatú polhodinu bola v roku 2009 v sume 11,59 €, v roku 2010 v sume 12,02 €, v roku 2012 v sme 12,71 € a v roku 2013 v sume 13,01 €.

90. V konaní bolo preukázané, že všetkých uplatnených úkonov právnej služby v zmysle špecifikácie trov obhajoby sa obhajca JO. v trestnom konaní zúčastnil a sú účelné, nakoľko každý má právo na obhajobu v trestnom konaní a týkajú sa účasti na vyšetrovacích úkonoch, konania pred súdom, podania sťažnosti a samotného prevzatia obhajoby, teda žiaden úkon nemožno považovať za nadbytočný či neúčelný, nakoľko sa nimi zabezpečovala riadna obhajoba.

91. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku trovy obhajoby, táto nereflektuje na tú skutočnosť, že obhajca v určitom časovom okamihu v priebehu trestného konania zastupoval oboch obvinených (okrem žalobcu aj obv. AT.), čo má v zmysle ust. § 13 ods. 3 vyhlášky vplyv na uplatnenú základnú sadzbu tarifnej odmeny, keďže táto mala byť znížená o 20%. Na základe dohody o plnomocenstve obhajca odo dňa 06.07.2009 zastupoval v konaní aj obv. Z. B. (čl. 26). Plnú moc mu obv. B. vypovedal dňa 01.04.2010 a v tento deň si tento obvinený splnomocnil iného obhajcu (čl. 190). Zníženie základnej sadzby tarifnej odmeny o 20% sa vzťahuje na tieto úkony právnej služby - 1/ výsluch obvineného Z. B., svedkov F., D. B., M. U., X., konfrontácia medzi Z. B. a M. U. z 16.9.2009, 2/ konfrontácia B.á, výsluch svedkyne F. z 8.1.2010, 3/ konfrontácia U. - B. , výsluch svedka U. z 12.1.2010, 4/ preštudovanie spisov z 12.1.2010. Obhajcovi vznikol nárok pri týchto úkonoch právnej služby na odmenu za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2009 vo výške 69,54 eur (o 20% krátená odmena zo sumy 86,93 eur) a v roku 2010 vo výške 72,14 eur (o 20% krátená odmena zo sumy 90,17 eur). V tomto smere je relevantné tiež ust. § 17 ods. 2 Vyhlášky, v zmysle ktorej mala byť odmena za stratu času krátená počtom klientom, teda v predmetnom prípade na polovicu uplatnenej sumy, čo obdobne je potrebné vzťahovať aj na uplatnené cestovné, nakoľko cesta bola vykonaná v záujme dvoch klientov preto, je potrebné cestovné rozdeliť medzi nich rovnakým dielom.

92. Súd tak vychádzajúc zo špecifikácie trov obhajoby, žalobcovi priznal titulom náhrady škody, náhradu trov jeho obhajoby a to za:

- prevzatie a príprava obhajoby.....86,93 eur (úkon právnej služby) + 6,95 eur (režijný paušál), t.j. sumu 93,88 € (86,93 + 6,95).

- sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia ako písomné podanie týkajúce sa veci samej86,93 eur (úkon právnej služby) + 6,95 eur (režijný paušál) t.j. sumu 93,88 € (86,93 + 6,95).

- výsluch svedka I. z 22.4.2009 ako účasť pri vyšetrovacích úkonoch..... 86,93 eur (úkon právnej služby) + 6,95 eur (režijný paušál). Zároveň trovy obhajoby predstavujú náklady za náhradu za stratu času v sume 23,18 € (2 x 11,59), nakoľko však bola uplatnená v sume 23,13 €, súd ju priznal v tejto

výške nakoľko je viazaný návrhom, pričom strata času zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 4,77 €. Uplatnená vzdialenosť 70 km na cestu z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 4,76 l pohonných hmôt a pri cene 1,034 €/l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 4,93 €. Nakoľko však cestovné bolo vyúčtované v sume 4,77 € súd ju priznal v tejto výške t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 121,78 € (86,93 + 6,95 + 23,13 + 4,77).

- výsluch svedka Z. B. z 20.5.2009 ako účast' pri vyšetrovacích úkonoch..... 86,93 eur (úkon právnej služby) + 6,95 eur (režijný paušál). Zároveň trovy obhajoby predstavujú náklady za náhradu za stratu času v sume 23,18 € (2 x 11,59), nakoľko však bola uplatnená v sume 23,13 € súd ju priznal v tejto výške nakoľko je viazaný návrhom, pričom strata času zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 4,77 €. Uplatnená vzdialenosť 70 km na cestu z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 4,76 l pohonných hmôt a pri cene 1,029 €/l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 4,90 €. Nakoľko však cestovné bolo vyúčtované v sume 4,77 € súd ju priznal v tejto výške t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 121,78 € (86,93 + 6,95 + 23,13 + 4,77).

- výsluch obvineného Z. z 16.9.2009 (realizované v čase od 9:20 - 10:28, 10:40 - 11:15, 11:45-12:40, 12:50 - 13:12, 13:20 - 13:40, 13:50 - 14:50, t.j. spolu 3x dve začaté hodiny vyšetrovacieho úkonu 3x 69,54 eur (80% z dôvodu obhajoby dvoch osôb v zmysle §13 ods. 3 Vyhlášky + 6,95 eur (režijný paušál). Zároveň trovy obhajoby predstavujú náklady za náhradu za stratu času v sume 23,18 (2 x 11,59), nakoľko však uvedený úkon bol vykonaný pri zastupovaní dvoch klientov, súd uznal ako škodu náhradu za stratu času v sume 1/2 , t.j. 11,59 €, nakoľko pri zastupovaní viacerých klientov majú hradiť náhradu za stratu času klienti pomerne, pričom strata času zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 4,77 €. Uplatnená vzdialenosť 70 km na cestu z Považskej bystrice do Dubnice nad Váhom a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 4,76 l pohonných hmôt a pri cene 1,169 €/l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 5,57 €. Nakoľko sa však klienti majú na úhrade hotových nákladov podieľať pomerne súd uznal ako náhradu nákladov obhajoby sumu ?, t.j. 2,79 € (§ 17 ods. 2 Vyhlášky) t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 229,95 € (3*69,54 + 6,95 + 11,59 + 2,79).

- konfrontácia B. - F. a výsluch svedkyne F. z 8.1.2010 ako účast' pri vyšetrovacích úkonoch realizované v čase 10.00-10.55..... 72,14 eur (80% z dôvodu obhajoby dvoch osôb v zmysle §13 ods. 3 Vyhlášky) + 7,21 eur (režijný paušál). Zároveň trovy obhajoby predstavujú náklady za náhradu za stratu času v sume 24,04 € (2 x 12,02), nakoľko však uvedený úkon bol vykonaný pri zastupovaní dvoch klientov, súd uznal ako škodu náhradu za stratu času v sume 1/2 , t.j. 12,02 €, nakoľko pri zastupovaní viacerých klientov majú hradiť náhradu za stratu času klienti pomerne, pričom strata času zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 5,56 €. Uplatnená vzdialenosť 70 km na cestu z Považskej bystrice do Dubnice nad Váhom a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 4,76 l pohonných hmôt a pri cene 1,18€/l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 5,62 €. Nakoľko sa však klienti majú na úhrade hotových nákladov podieľať pomerne súd uznal ako náhradu nákladov obhajoby sumu ? z 5,62 €, t.j. 2,81 € (§ 17 ods. 2 Vyhlášky) v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu sumu 94,18 € (72,14 + 7,21 + 12,02 + 2,81).

- konfrontácia U. - B. a výsluch svedka U. z 12.1.2010 ako účast' pri vyšetrovacích úkonoch realizované v čase od 8.00-8-20, 8.30-8.50 t.j. za dve začaté hodiny vyšetrovacieho úkonu..... 72,14 eur (80% z dôvodu obhajoby dvoch osôb v zmysle §13 ods. 3 Vyhlášky) + 7,21 eur (režijný paušál). Zároveň trovy obhajoby predstavujú aj náklady za náhradu za stratu času v sume 24,04 (2 x 12,02), nakoľko však uvedený úkon bol vykonaný pri zastupovaní dvoch klientov, súd uznal ako škodu náhradu za stratu času v sume 1/2 , t.j. 12,02 €, nakoľko pri zastupovaní viacerých klientov majú hradiť náhradu za stratu času klienti pomerne, pričom strata času zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice do Dubnice nad Váhom. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 5,56 €. Uplatnená vzdialenosť 70 km na cestu z Považskej bystrice do Dubnice nad Váhom a späť zodpovedá skutočnosti, a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 4,76 l pohonných hmôt a pri

cene 1,18€ /l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 5,62 €. Nakoľko sa však klienti majú na úhrade hotových nákladov podieľať pomerne súd uznal ako náhradu nákladov obhajoby sumu ? z 5,62 €, t.j. 2,81 € (§ 17 ods. 2 Vyhlášky) v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 94,18 € (72,14 + 7,21 + 12,02 + 2,81).

- preštudovanie spisu z 12.01.2010 ako účasť pri oboznámení sa výsledkami vyšetrovania 72,14 eur (80% z dôvodu obhajoby dvoch osôb v zmysle §13 ods. 3 Vyhlášky + 7,21 eur (režijný paušál) v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 79,35 € (72,14 + 7,21).

- zastupovanie na hlavnom pojednávaní z 22.6.2012 od 8:30 - 11:20, ako účasť na konaní pred súdom t.j. 2 začaté dvojhodiny úkonu právnej služby.....2x 95,37 eur(úkon právnej služby) + 7,63 eur (režijný paušál). Zároveň trovy obhajoby predstavujú aj náklady za náhradu za stratu času v sume 38,13 € (3 x 12,71), pričom súd ju priznal v tejto výške, nakoľko zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín t.j. približne 33-40minút. Súd náhradu za stratu času priznal iba za 3 začaté polhodiny, a nie za 4 začaté polhodiny ako si uplatnil žalobca, nakoľko účelom náhrady za stratu času je kompenzovať obhajcovi prípadný ušlý zisk, ktorý nemohol dosiahnuť z dôvodu, že v tom čase nemohol poskytovať právne služby. Teda treba spočítať celkový čas na cestu do a z miesta úkonu a až ten následne mať za základ pre určenie náhrady za stratu času, v danom prípade 1 hod 20 minút, t.j. 3 začaté polhodiny. Cestovné bolo vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 8,99 €. Uplatnená vzdialenosť 90 km na cestu z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 6,12 l pohonných hmôt a pri cene 1,546€/ l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 9,47 €. Nakoľko si však obhajca uplatnil nižšiu sumu, súd mu ju priznal v ním uplatnenej výške 8,99 €. t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 245,49 € (2x95,37+ 7,63+ 38,13 +8,99).

- zastupovanie na hlavnom pojednávaní z 19.9.2012 od 10:30 - 12:30, ako účasť na konaní pred súdom t.j. jedna začatá dvojhodina úkonu právnej služby..... 95,37 eur (úkon právnej služby) + 7,63 eur (režijný paušál) . Zároveň trovy obhajoby predstavujú aj náklady za náhradu za stratu času v sume 38,13 € (3 x 12,71), pričom súd ju priznal v tejto výške, nakoľko zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín t.j. približne 33-40minút. Súd náhradu za stratu času priznal iba za 3 začaté polhodiny, a nie za 4 začaté polhodiny ako si uplatnil žalobca, nakoľko účelom náhrady za stratu času je kompenzovať obhajcovi prípadný ušlý zisk, ktorý nemohol dosiahnuť z dôvodu, že v tom čase nemohol poskytovať právne služby. Teda treba spočítať celkový čas na cestu do a z miesta úkonu a až ten následne mať za základ pre určenie náhrady za stratu času, v danom prípade 1 hod 20 minút, t.j. 3 začaté polhodiny. Cestovné bolo vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 9,54€. Uplatnená vzdialenosť 90 km na cestu z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 6,12 l pohonných hmôt a pri cene 1,534€/ l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 9,39 € a preto súd žalobcovi priznal túto sumu t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 150,52 € (95,37+ 7,63+ 38,13 +9,39).

- zastupovanie na hlavnom pojednávaní z 23.11.2012 od 11:00 - 14:00 ako účasť na konaní pred súdom t.j. 2 začaté dvojhodiny úkonu právnej služby.....2x 95,37 eur (úkon právnej služby) + 7,63 eur (režijný paušál). Nakoľko si však žalobca uplatnil iba sumu 1x95,37 súd mu ju priznal v tejto výške spolu s režijným paušálom. Zároveň trovy obhajoby predstavujú aj náklady za náhradu za stratu času v sume 38,13 € (3 x 12,71), pričom súd ju priznal v tejto výške, nakoľko zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín t.j. približne 33-40minút. Súd náhradu za stratu času priznal iba za 3 začaté polhodiny, a nie za 4 začaté polhodiny ako si uplatnil žalobca, nakoľko účelom náhrady za stratu času je kompenzovať obhajcovi prípadný ušlý zisk, ktorý nemohol dosiahnuť z dôvodu, že v tom čase nemohol poskytovať právne služby. Teda treba spočítať celkový čas na cestu do a z miesta úkonu a až ten následne mať za základ pre určenie náhrady za stratu času, v danom prípade 1 hod 20 minút, t.j. 3 začaté polhodiny. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 9,38€. Uplatnená vzdialenosť 90 km na cestu z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 6,12 l pohonných hmôt a pri cene 1,534€/ l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 9,39 €. Nakoľko si však obhajca uplatnil nižšiu sumu súd mu ju priznal v ním uplatnenej výške 9,38 €. t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 150,51 € (95,37+ 7,63+ 38,13 +9,38).

- zastupovanie na verejnom zasadnutí z 19.11.2013 od 11:30 - 12:10 ako účast' na konaní pred súdom t.j. jedna začatá dvojhodiny úkonu právnej služby..... 86,93 eur (úkon právnej služby v zmysle § 1 ods. 4 Vyhlášky účinnej ku dňu vykonania úkonu + 7,81 eur (režijný paušál) . Zároveň trovy obhajoby predstavujú aj náklady za náhradu za stratu času v sume 39,03 (3 x 13,01), pričom súd ju priznal v tejto výške, nakoľko zodpovedá vzdialenosti z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín t.j. približne 33-40minút. Súd náhradu za stratu času priznal iba za 3 začaté polhodiny, a nie za 4 začaté polhodiny ako si uplatnil žalobca, nakoľko účelom náhrady za stratu času je kompenzovať obhajcovi prípadný ušlý zisk, ktorý nemohol dosiahnuť z dôvodu, že v tom čase nemohol poskytovať právne služby. Teda treba spočítať celkový čas na cestu do a z miesta úkonu a až ten následne mať za základ pre určenie náhrady za stratu času, v danom prípade 1 hod 20 minút, t.j. 3 začaté polhodiny. Cestovné bola vyúčtované za spotrebované pohonné hmoty v sume 9,54 €. Uplatnená vzdialenosť 90 km na cestu z Považskej Bystrice na Krajský súd v Trenčíne a späť zodpovedá skutočnosti a teda v zmysle technického preukazu bolo na túto cestu spotrebovaných 6,12 l pohonných hmôt a pri cene 1,440€/ l sa suma náhrady za pohonné hmoty rovná 8,82 € a preto súd žalobcovi priznal túto sumu a vo zvyšnej časti žalobu zamietol t.j. v súvislosti s týmto úkonom, súd priznal sumu 142,59 € (86,93+ 7,81,+ 39,03 +8,82).

93. Trovy obhajoby v zmysle tarify tak boli v sume 1 618,09 eur. Nakoľko žalobca obhajcovi uhradil odmenu za právne služby v sume 1 830,11 €, pričom je však pre súd rozhodujúca výška vypočítaná v zmysle tarify, priznal súd žalobcovi titulom náhrady škody spočívajúcej v žalobcom vynaložených trovách za právne zastúpenie sumu 1 618,09 € a vo zvyšnej časti žalobu týkajúcej sa náhrady za trovy právneho zastúpenia zamietol

94. K nemajetkovej ujme. Ako vyplýva z pojmu nemajetková ujma, ide o ujmu, ktorá sa dotkla nemajetkovej sféry poškodeného. Predpokladmi na jej úhradu v peniazoch je nezákonné rozhodnutie, vznik nemajetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmu a to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Ako vyplýva z bodu 81. a 82. tohto odôvodnenia nezákonné rozhodnutie tu je dané. V prípade trestného stíhania v zásade nemajetková ujma vzniká, nakoľko každé trestné stíhanie ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého je síce potrebné do právoplatnosti rozsudku nazerať ako na nevinného, avšak samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého. Už samotné trestné konanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to o to viac, keď sa preukáže nevina zo spáchaného skutku.

95. V danej veci žalobcovi nemajetková ujma vznikla a iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, preto žalobcovi vznikol aj nárok na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Totižto vedenie trestného stíhania predstavuje jeden z najrepresívnejších prejavov štátnej moci vo vzťahu k jednotlivcovi, ktorý v konečnom dôsledku môže viesť až k odňatiu slobody jednotlivca, v prípade uloženia trestu odňatia slobody, ktorý nie je vylúčený pri žiadnom trestnom čine. V § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., sú demonštratívne určené najpodstatnejšie kritéria pre stanovenie nemajetkovej ujmy. Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchov svedkov a žalobcu vyplynulo, že žalobca nebol bezúhonný. Do začatia trestného stíhania bol žalobca už trikrát odsúdený za úmyselné trestné činy a to v roku 1999 pre trestný čin výtržníctva a úmyselné ublíženie na zdraví, v roku 2003 za marenie výkonu úradného rozhodnutia a v roku 2005 bol odsúdený pre výtržníctvo v spolupáchateľstve. Odsúdenia boli zahladené. Priestupkov sa žiadnych nedopustil, okrem porušenia dopravného značenia. Do začatia trestného stíhania vykonával robotnícke povolania na živnosť. Mal priateľku s ktorou začal v priebehu trestného konania spoločne žiť, a ktorá sa v priebehu trestného konania stala jeho manželkou.

96. Treba povedať, že k trestnému stíhaniu pre zločin vydierania došlo v súlade s trestným poriadkom, keď existovalo trestné oznámenie poškodeného a jeho výpoveď ako aj výpoveď ostatných svedkov, ktoré vytvorili podozrenie, že ku skutku došlo, teda v žiadnom prípade nedošlo k zneužitiu štátnej moci a trestné stíhanie bolo legitímne vedené.

97. Ujma poškodenému vznikla tým, že sa jeho okolie a obec dozvedela o jeho trestnom stíhaní. Žalobca prišiel do nového prostredia, kde ho ľudia nepoznali, a nemali vedomosť o jeho skorších odsúdeniach, ktoré viedli k tomu, že sa ho v mieste jeho pôvodného bydliska ľudia stránili a cestu si k nemu nenašli.

V novej obci došlo potom, čo sa jej obyvatelia dozvedeli o vedení trestného stíhania k zníženiu intenzity vzťahov a zásahu do povesti, čo preukázala výpoveď svedka I. F., keď sa ho ľudia pýtali či mal vedomosť, že majú v bytovke kriminálnika. V dôsledku trestného stíhania ako vyplýva z výpovede svedkov i žalobcu sa ho jeho susedia začali v bytovke strániť, čo viedlo k tomu že od dobrých susedských vzťahov prejavujúce sa napr. spoločnými grilovačkami ho maximálne susedia pozdravili, pričom v súčasnosti dochádza už k zlepšeniu vzťahov už spoločne so susedmi grilujú, teda negatívne následky vzniknuté s trestným stíhaním trvajúcim štyri roky a 8 mesiacov už zanikajú. K tvrdeniu suseda, že so žalobcom, napriek jeho oslobodeniu nechce nič mať nič mať súd neuveril, nakoľko uvedené tvrdenie je v rozpore s výpoveďou žalobcu a aj jeho manželky, ktorý uvádzajú, že majú so susedmi dobré vzťahy a im sa to vysvetliť dalo a že vzťahy so susedmi majú za dobré, a to vrátane pána F..

98. Žalobca ďalej uvádza, že si chcel v čase začatia nájsť partnerku, mať deti a oženiť sa. Vo vzťahu k týmto veciam súd konštatuje, že trestné stíhanie začalo v marci 2009, pričom so svojou partnerkou, s ktorou sú spolu už približne od roku 2006 sa odsťahovali a vytvorili spoločnú domácnosť na jeseň v roku 2009, t.j. viac ako polrok po začatí trestného stíhania. Navyše v priebehu trestného stíhania, počali dieťa, ktoré sa narodilo 14.02.2011. ako uviedla manželka žalobcu, to znamená, že k počatiu došlo približne 15 mesiacov po začatí trestného stíhania, keď už viac ako polroka žili v spoločnej domácnosti a spolu sa zosobášili 1 a pol roka po začatí trestného stíhania, a to i napriek váhaniu, či je to kvôli trestnému stíhaniu rozumné. Teda k týmto tvrdením skutočnostiam trestné stíhanie nemalo negatívny dopad. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že trestné stíhanie spôsobilo intenzívnejšie hádky medzi manželmi, nakoľko boli z trestného stíhania nervózni, čo preukazujú žalobca a manželka svojimi výpoveďami, pričom hádky potvrdil aj ich sused. Takisto trestné stíhanie spôsobilo aj váhanie či je vhodné, aby sa žalobca a jeho partnerka stali manželmi. Teda určitý negatívny dopad trestného stíhania bol, avšak nespôsobil žiadny rozvrat vzťahu medzi manželmi, naopak počali a majú spolu dieťa, pričom začali spolu bývať, po začatí trestného stíhania. Ak by nedôvera medzi manželmi bola výrazne ovplyvnená trestným stíhaním asi ťažko by k vytvoreniu spoločnej domácnosti ako i splodeniu dieťaťa došlo. Neistota ohľadne výsledku trestného stíhania prirodzene spôsobila žalobcovi ním tvrdení stres, strach a neistotu, čo tvrdenia manželky o jeho nervozita, pričom táto neistota ako nazeranie okolia na žalobcu trvalo, nie krátku dobu - štyri roky a osem mesiacov. Avšak je treba uviesť, že tým, že žalobca už skúsenosti s trestným stíhaním a s odsúdeniami mal už pred týmto trestným stíhaním, jeho stres musel byť prirodzene menší, než by to bolo u nikdy netrestaného človeka.

99. K závažnosti následkov v spoločenskom uplatnení súd uvádza, že žalobca po začatí trestného stíhania sám dobrovoľne ukončil živnosť a dal sa zamestnať na pracovnú zmluvu v spoločnosti G., pričom aj sám dobrovoľne túto prácu ukončil a opätovne v roku 2013 začal pracovať na živnosť v Nemecku. Skutočnosť uvádzanú svedkom D. B., že žalobca robí v práci hlúposti, ktoré by normálne nerobil, však súd do príčinnej súvislosti s trestným stíhaním nedáva, pričom mu má žalobca uvádzať, že je to tým že ho trápi trestné stíhanie: Žalobca totiž ako sám uviedol, vykonával na pracovnú zmluvu zodpovednú činnosť spočívajúcu v značení ciest za plnej premávky, pričom ju vykonával v čase trestného konania, avšak žiadnej chyby sa nedopustil. O to viac má súd za nepravdepodobné, že po skončení trestného stíhania oslobodzujúcim rozsudkom, ktoré predstavuje pre stíhanie nepochybne uvoľnenia a odľahnutie, začne robiť chyby, tvrdiac, že je o trápením nad už a v prospech žalobcu ukončeným trestným stíhaním. I keď určitý dobeh trestného stíhania u žalobcu môže existovať práve plynutím času, tieto nepríjemné zážitky zanikajú. Žalobca tak naďalej a dobrovoľne vykonáva činnosti, ktoré si zvolil. Čo sa týka výpovede, žalobcu, že sa v jeho práci vo firme G. musel zaňho prihovoriť svokor inak by letel, keďže jeho obvinenie mu nerobilo dobré meno, túto skutočnosť súd za preukázanú nemal, nakoľko žalobca okrem svojej výpovede nijak inak nepreukázal, že práve trestné stíhanie malo byť dôvodom, pre ktorý nebyť jeho svokra by prišiel o uvedenú prácu, pričom samotné trestné stíhanie nie je v zmysle právneho poriadku dôvodom, pre ktorý možno pracovný pomer ukončiť. Aj jeho manželka síce, že svokor mu pomohol udržať prácu, avšak opätovne vôbec z toho nevyplýva, že skončenie pracovného pomeru hrozilo z dôvodu trestného stíhania žalobcu.

100. K tvrdeniu žalobcu, že vynechával pracovné zmeny, tratil na zárobku mal cestovné a ďalšie výdavky, ktoré nedali konkrétne vyčíslieť ani uplatniť súd uvádza, že nemožno súhlasiť s nemožnosťou vyčíslenia si týchto výdavkov a straty zárobku, a ak žalobcovi vznikli nič mu nebránilo si ich uplatniť ako svoju škodu.

101. Vzhľadom na závery uvedené v bodoch 94.-100., súd stanovil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 3 000 €.

102. Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd vychádzal aj z rozhodovacej činnosti iných súdov, ktorá však ako vyplýva z nasledujúcich rozhodnutí je ešte značne rozkolísaná. Tak napríklad Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 8Co/195/2012 priznal nemajetkovú ujmu v sume 4 300 € za nezákonné vznesenie obvinenia dňa 13.02.2008 a zadržanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ ods. 2 písm. d/. Trestné konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom zo dňa 19.05.2009. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný. Bol zadržaný pre nastúpenou celou rotou, nemohol sa účastniť vojenskej misie a bol vyškrtnutý zo zoznamu na udelenie vyznamenania. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 6Co/589/2015 potvrdil priznanie nemajetkovej ujmy v sume 4 000 € za nezákonné vznesenie obvinenia dňa 16.09.2010 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. Trestné konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom zo dňa 06.05.2013, nakoľko skutok nebol trestným činom. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný. Nedošlo k závažným následkom ako napríklad strata rodiny, rodičov, zamestnania alebo priateľov, kamarátov.

103. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 1Co/570/2015 potvrdil priznanie nemajetkovej ujmy v sume 3 000 € za nezákonné vznesenie obvinenia dňa 19.08.2009 z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom z novembra 2012. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný a bol prepustený z pomeru policajta

104. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 16Co/104/2016 potvrdil priznanie nemajetkovej ujmy v sume 8 500 € za nezákonné vznesenie obvinenia dňa 19.08.2009 pre prečin usmrtenia spočívajúci v chybnej ordinácii liekov podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom zo dňa do 11. 12. 2013,. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný, bol lekárom a po vznesení obvinenia zostal sám, pociťoval neistotu, jeho ďalší život bol ovplyvnený trestným procesom. Rozhodol sa odísť z nemocnice a pokračoval v neistej súkromnej praxi. Z toho dôvodu si ani nezaložil rodinu s novou partnerkou.

105. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

106. Žalovaná požiadala z dôvodu administratívnej náročnosti z realizovania úhrady, na ktorú bola zaviazaná v rozsudku o určenie 30-dňovej lehoty na plnenie. Nakoľko, žalovaný uviedol, že súhlasí s dlhšou lehotou, súd určil lehotu na plnenia na 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

107. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež "CSP"), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

108. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

109. Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 2 CSP.

110. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 13 000 € titulom nemajetkovej ujmy a 1 830,11 € titulom náhrady škody. V prípade nemajetkovej ujmy závisí jej výška od úvahy súdu a v týchto prípadoch nemožno mať za neúspešného žalobcu, nakoľko mu bola priznaná časť uplatneného nároku, t.j. základ nároku daný bol, avšak súd v rámci svojej úvahy stanovil primeranú výšku nemajetkovej ujmy na nižšiu sumu. Stranu totiž nemožno zaťažovať zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Preto treba mať zato, že v rámci nemajetkovej ujmy bol žalobca 100% úspešný, a teda vychádzať z fikcie, že žalobca si uplatnil titulom nemajetkovej ujmy tú sumu, ktorú mu súd priznal. Žalobca zobral späť žalobu v časti požadovaného 8,50% úroku z omeškania od 01.12.2015 do zaplatenie. V danej veci, nakoľko žalobca svojim späťvzatím procesne zaviniť, že sa konanie v časti úrokov omeškania muselo zastaviť, je treba túto časť, v ktorej bolo konanie zastavené považovať za neúspech žalobcu. Výška úroku z omeškania zo sumy 4 830,11 od 01.12.2015 do späťvzatia dňa 23.02.2018 predstavovala sumu 917,84 €.

111. Celkovo tak treba mať zato, že žalobca požadoval sumu 5747,95 € (3 000 € titulom nemajetkovej ujmy 1830,11 titulom náhrady škody + 917,84 € úrok z omeškania) a z uvedenej sumy bol úspešný v časti 4 618,09 €, čo predstavuje 80% z uplatneného nároku a neúspešný v sume 1 129,86 €, čo predstavuje 20%. Čistý úspech žalobcu tak dosiahol úspechu žalobcu bol 60% (80-20), a preto žalobcovi patrí vo vzťahu k žalovanému náhrada trov konania v miere 60%. O výške náhrady trov rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.